

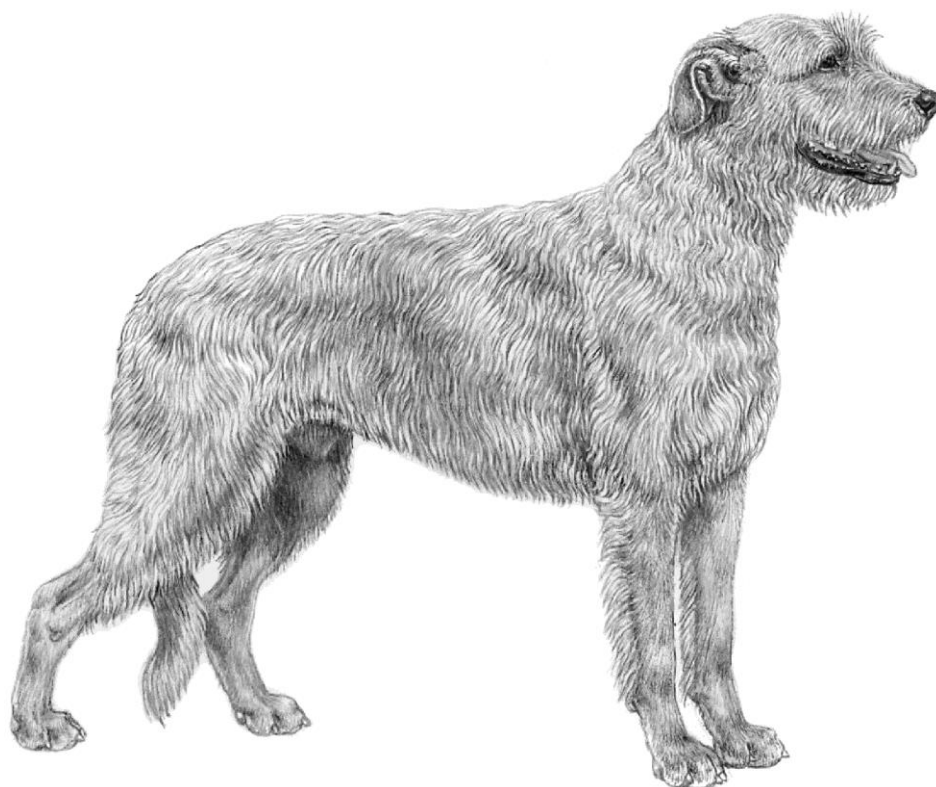
Gruppe: 10

FCI rasenr: 160

FCI dato: 13.03.2001

NKK dato: 05.11.2014

IRSK ULVEHUND

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 10
FCIs RASENR.: 160
Original av 13.03.2001
Utg. 02.04.2014 GB

RASEBESKRIVELSE FOR **IRSK ULVEHUND** (Irish wolfhound)

Opprinnelsesland/ hjemland:

Irland.

Bruk:

Til slutten av 1700-tallet ble den brukt på ulve- og hjortejakt i Irland. De ble også brukt på ulvejakt i store deler av Europa før områdene ble ryddet for skog.

Kort historikk:

Man vet at kelterne hadde en greyhound som trolig stammet fra de som ble avbildet i egyptiske malerier. Som sine slektninger på fastlandet var de irske kelterne interessert i å avle fram store hunder. Disse kunne ha glatt eller stri pels, men trolig pga. det irske klimaet dominerte de strihårede. Første skriftlige kilde er fra en romersk konsul i 391 e.kr., men de var allerede etablert i Irland første århundre da Setanta skiftet navn til CuChulain (Culanns Hund). Det blir nevnt at Uisneach i den første århundre tok med seg 150 hunder da de flyktet til Skottland. Irske hunder danner uten tvil grunnlaget for den skotske hjortehunden. Par med irske hunder var skattede gaver til europeiske og skandinaviske kongehus og ellers fra middelalderen og frem til 17.-tallet. De ble sendt til England, Spania, Frankrike, Sverige, Danmark, Persia, India og Polen. På 1500-tallet var hvert fylke i Irland pålagt å holde 24 ulvehunder for å beskytte bøndernes dyr mot ulveangrep. Cromwell's forbud mot å eksportere ulvehunder (1652) hjalp til å holde oppe antallet for en tid, men etter hvert som ulven forsvant og etterspørsel fra utlandet økte, gikk antallet ned til de var utryddingstruet på slutten av 1700-tallet. Økende nasjonalfølelse førte til ny interesse for rasen i slutten av det 19. århundre. Den irske ulvehunden ble et levende symbol på irsk kultur og deres keltiske fortid. På dette tidspunkt begynte kaptein G. A. Graham å samle sammen noen av de få gjenlevende hunder av ulvehund type som kunne finnes i Irland, og ved å bruke skotsk hjortehund og en annen krysning med borzoi og grand danois fikk han fram en hund som var stabil av type. Resultatet ble til slutt akseptert som legitim gjenoppliving av rasen. Den irske kennelklubben hadde sine første klasser for irsk ulvehund på utstilling i april 1879 og raseklubben ble dannet i 1885. Den irske ulvehunden har nå noe av det ry den hadde i middelalderen og finnes nå i ganske stort antall utenfor Irland.

<u>Helhetsinntrykk:</u>	Ikke så tung og massiv som grand danois, men mer lik en skotsk hjortehund som den likner i type. Stor og imponerende, meget muskuløs, kraftig men likevel elegant. Frie og aktive bevegelser, hals og hode bæres høyt, halen bæres svakt buet. Stor størrelse og imponerende fremtreden, inkl. mankehøyde og tilsvarende kroppslengde tilstrebes, sammen med tilstrekkelig kraft, vitalitet, mot og harmoni.
<u>Hode:</u>	Langt og jevnt, bæres høyt. Lett markerte øyebrynsbuer, pannefuren mellom øynene meget svakt markert.
<u>Skalle:</u>	Ikke for bred.
<u>Snuteparti:</u>	Langt og moderat avsmalnende.
<u>Kjever/tenner:</u>	Saksebitt er ideelt. Tangbitt akseptert.
<u>Øyne:</u>	Mørke.
<u>Ører:</u>	Små, rosenører. (bæres som hos greyhound)
<u>Hals:</u>	Ganske lang, meget sterk og muskuløs, godt hvelvet uten hudfolder og løs halshud.
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Kraftig benstamme, helt rette.
<u>Skulder:</u>	Skråstilt, muskuløs, gir brystet bredde.
<u>Albue:</u>	Plassert godt under brystet, verken inn- eller utoverdreide.
<u>Underarm:</u>	Rett. Muskuløs, kraftig benstamme.
<u>Poter:</u>	Middels store og runde, verken inn- eller utoverdreide. Godt hvelvede og sluttede tær. Meget kraftige og buete klør.
<u>Kropp:</u>	Lang, godt hvelvede ribben.
<u>Rygg:</u>	Heller lang enn kort.
<u>Lend:</u>	Lett hvelvet.
<u>Kryss:</u>	God bredde mellom hoftekkammene.
<u>Bryst:</u>	Meget dypt og med moderat bredde. Bredt forbryst.
<u>Underlinje/buk:</u>	Godt opptrukket.

Hale: Lang og svakt buet. Moderat tykk, godt dekket av hår.

Baklemmer:

Lår: Lange og muskuløse.

Knær: Velvinklede.

Underlår: Muskuløse, lange og sterke.

Haser: Lave, verken inn- eller utoverdreide.

Poter: Som forpotene.

Bevegelser: Lette og energiske.

Pels:

Hårlag: Stri og hård på kropp, ben og hodet, særlig stri og lang over øynene og under kjeven.

Farge: Grå; brindle, rød; sort; ren hvit; fawn. samt alle farger godkjent for skotsk hjortehund. (dvs. *mørk blågrå, mørkere eller lysere grå eller brindle, gul, sandfarget rød eller rød fawn med sorte avtegninger. Hvitt bryst, hvite tær og litt hvitt på halespissen godtas, men jo mindre hvitt desto bedre da det er en ensfarget hund)

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: min. 79 cm, gjennomsnitt 81-86 cm
Tisper: min. 71 cm

Vekt: Hannhunder: min. 54,5 kg
Tisper: min. 40,5 kg

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

- For lett eller for tungt hode.
- For markerte øyebrynsbuer.
- Nesebrusk annen farge enn sort.
- Lepper med annen farge enn sort.
- Meget lyse øyne. Rosa eller leverfargete øyelokksrender.
- Store ører, hengende flatt mot kinnet.
- Kort hals, løs halshud.
- For kort i kroppen.
- Ryggen svai eller helt rett.
- Brystet for smalt eller for bredt.
- Halen for krøllet.

- Krumme forben, for svak mellomhånd.
- Svake bakben og generelt mangelfull muskulatur.
- Ut- eller innoverdreide poter.
- Sprikende tær.

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

*) I henhold til norsk lov er halekupering og fjerning av sporer forbudt.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 5. november 2014